

13 באפריל, 2014

- דחוף -
- מבלי לפגוע בזכויות -

לכבוד מר אלכסנדר וורשבסקי
הממונה על ענייני הנפט
משרד האנרגיה והמים
רחוב קרית המדע 6 א', הר חוצבים
ת"ד 45163, ירושלים
באמצעות פקס 02-5455221
אימייל swarshavsky@mni.gov.il

לכבוד השר סילבן שלום
שר האנרגיה והמים
משרד האנרגיה והמים
יפו 216
ירושלים
באמצעות פקס 02-5006715
אימייל sar@mni.gov.il
ודואר רשום

א.נ.

**הנדון: דרישה דחופה לביטול שטר חזקה מס' I/14 "לווינתן דרום" -
מכתב התראה בטרם נקיטה בהליכים משפטיים**

בשם העמותה לכלכלה בת קיימא, אנו מתכבדים לפנות לכבודכם בעניין הנדון בדברים כדלקמן:

מבוא

1. ביום 27.3.2014 נחתם שטר חזקה I/14 "לווינתן דרום" (להלן: "שטר החזקה") לארבעה בעלי רישיון "רחל \ 349": נובל אנרג'י, דלק קידוחים, אבנר חיפושי נפט, ורציו חיפושי נפט (להלן: "בעלי הרישיון").
2. שטר החזקה כולל תניות העומדות בסתירה חזיתית ומובהקת להוראות הדין ולעקרונות היסוד דלעיל, כולל הוראות חוק הנפט (1952), חוק משק הגז (2002), וחוק מיסוי רווחי נפט (2011), באופן המחייב את בטלות התניות באופן מיידי.
3. זכויות הציבור המוגנות בהוראות החוק אשר יפגעו במידה והתניות המצויות בשטר החזקה לא יבוטלו הן: (1) עדיפות אספקת דלקים לשוק המקומי, גם במקרה של פגיעה בחוזי יצוא; (2) קביעה תקינה של "תקופת החיפוש" שבה בעל הרישיון זכאי להטבות מס; (3) הגבלת חופש פעילות בעל שטר חזקה לגבי הולכת גז. בנוסף, כפי שיצוין בסיפא לפרק 4, החזקה ניתנה ללא סמכות בגלל פקיעת תוקף הרישיון, עובדה המעצימה את הפגמים הקיימים בשטר החזקה ומחייבים בטלות מוחלטת שלו כיוון שהרשות המנהלית פעלה בניגוד מובהק לחוק. פגם זה יורד לשורש העניין ומצריך הכרזה על בטלות הפעולה לאלתר, כאשר ההכרזה על בטלותו היא בת פועל מיידי.

4. בעלי הרישיון הודיעו על כוונתם למכור רבע מהבעלות על החזקה לחברת וודסייד פטרוליום תמורת סכום של עד 2.7 מיליארד דולר. בשל הפגמים בשטר החזקה, כל עסקה שתבצע על סמך שטר החזקה עשויה להתבטל.

1. סתירה לחוק הקובע עדיפות המשק המקומי לאספקת משאבי הגז

5. סעיף 8 לשטר החזקה, אשר מסדיר את סוגיית ה"מכירה לצרכנים בישראל וייצוא", עומד בסתירה לסעיף 33 לחוק הנפט הקובע כי יש לתת עדיפות לצרכי המשק המקומי על פני חוזה המכר של בעלי החזקות כפי שיפורט להלן.

33. "השר רשאי, לאחר התייעצות עם המועצה, לחייב בעלי חזקות לספק תחילה, במחיר השוק, מן הנפט שהם מפיקים בישראל וממוצרי הנפט שהפיקו ממנו, אותה כמות נפט ומוצרי נפט הדרושים לדעת השר לתצרוכת ישראל, לזקק אותה בישראל, במידה שיש להם אמצעי זיקוק, ולמכרה בישראל; ולשם כך רשאי הוא לחייב בעלי חזקות להפיק נפט מבארותיהם הקיימות בשיעור שיספיק למטרות האמורות"

6. סמכות השר ע"פ הסעיף כבולה רק בשני מקרים מפורטים בסעיף 33 לחוק:

שום בעל חזקה לא יהא נדרש: (1) להפיק מבאר יותר משיעור התפוקה המקסימלי היעיל שלה; (2) לספק לכמות הכללית הנדרשת אחוז מתפוקתו שהוא גדול מן האחוז הנדרש מבעל חזקה אחר, אלא אם ראה השר לסטות מכלל זה, אם הדבר דרוש, לדעתו, מטעמים שבביטחון המדינה או כדי למנוע בזבוז או אי יושר כלפי בעל חזקה פלוני.

7. במסגרת סעיף 8 לשטר החזקה, אשר מסדיר את סוגיית ה"מכירה לצרכנים בישראל וייצוא", קובע סעיף 8.6:

"בלי לגרוע מהאמור לעיל, במצב של מחסור של גז בישראל, אם לבעל החזקה יש באותה עת יכולת אספקה שאינה כפופה להתחייבות מכירה על-פי חוזה בר תוקף, ייתן בעל החזקה עדיפות לצרכי המשק המקומי ביחס ליכולת אספקה זו; כמות שתסופק כאמור למשק המקומי תיחשב כחלק מהכמות המיועדת למשק המקומי לפי החלטת הממשלה בעניין הייצוא, ולא תגרע מהכמות המותרת ליצוא לפי אישור הייצוא ככל שיינתן" (ההדגשות הוספו - הח"מ).

8. משמעות סעיף זה הינה העמדת הסכמי המכר להן מחויב בעל החזקה על פי החוזים לייצוא הגז הטבעי, בקדימות על פני צרכי המשק המקומי (כולל צרכים שלגביהם יש חוזים), תוך דחיקה והסטת העדיפות המפורשת שנקבעה בסעיף 33 לחוק הנפט מצרכי המשק המקומי לחוזה המכר.

9. ע"פ החוק השר לא כבול בתקופה שבה הוא יכול לכפות על בעלי חזקות לספק תחילה לתצרוכת ישראל. זכותו לדרוש שמהכמות המופקת, בזמן הווה, יסופק תחילה גז לתצרוכת ישראל, ז"א מתוך האספקה השוטפת. בנוסף, השר יכול לדרוש מבעלי חזקה "לשריין" "להקצות" או "למכור" תחילה למען תצרוכת ישראל, אבל כל אלה לא פוגעים בחוק ששומר לשר את היכולת

להגיב לאור תרחישים שמגבירים את תצרוכת ישראל מצד אחד או שמורידים את תפוקת מאגרי הגז מצד שני. תרחישים אפשריים כוללים גם מקרי חירום וגם הגברת צריכה מתמשכת.

10. **לוי אשכול**, דאז שר-האוצר והפיתוח, בדיון על חוק הנפט ב-8 יולי 1952 לציין כך:

"אשר להנאת המדינה, הרי הנפט יהיה לכל צריך ולכל דכפין; כל כמה שמשק ישראל הקיים, המתפתח יגדל יצטרך, תהיה לו זכות הבכורה בקבלת נפט."

11. לעניין זה ראה מתוך ספרה של דפנה ברק-ארז, משפט מנהלי, כרך א', ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, בעמוד 201, בנוגע לחובה המתמדת להפעיל שיקול דעת:

"כאשר מוענקת לרשות מינהלית סמכות, חלה עלי חובה מתמדת ומתמשכת לשקול את הצורך בהפעלתה. המשמעות המעשית העיקרית של חובה זו היא שעל הרשות לשקול את הצורך בהפעלת הסמכות ואסור לה לקבל החלטה מראש לגבי העמדה שתחזיק בה בעתיד באשר לאופן הפעלתה של הסמכות (וכך לפטור עצמה מבחינה נוספת של העניין). הרשות אינה יכולה להחליט כבר בתחילת הדרך מה תהא עמדה בנושא בהמשך" (ההדגשות הוספו - הח"מ).

12. כן ראה בעמוד 202 בספרה של דפנה ברק-ארז לעניין האיסור בדבר כבילת שיקול הדעת המינהלי:

"אחת הנפקויות המעשיות החשובות של חובת הרשות להפעיל שיקול דעת היא שהרשות אינה יכולה להתחייב מראש שלא לשנות את עמדתה. תהיינה הנסיבות אשר תהיינה... הרשות גם אינה יכולה לקבל החלטה על בסיס עמדה עקרונית, בלי לבחון את העובדות והשיקולים המוצגים לפנייה" (ההדגשות הוספו - הח"מ).

13. ביום 23.6.13 התקבלה החלטת ממשלה מס' 442 בדבר "אימוץ עיקרי המלצות הועדה לבחינת מדיניות הממשלה בנושא משק הגז הטבעי בישראל (להלן: "החלטת הממשלה", אשר הייתה מבוססת על המלצות ועדה שנקראת להלן "ועדת צמח"). בהחלטת הממשלה הוחלט שיש לאשר יצוא גז במקביל לשימוש מקומי, כמדיניות עדיפה על שמירת כל משאבי הגז למשק המקומי לטווח הארוך. בהחלטה נקבע שיש לאשר יצוא לפי האומדן הסטטיסטי הממוצע לגבי כמות הגז ברשות המדינה. (מדובר באומדן "2P", שמחושב ככמות הנמצאת במאגרים ברמת וודאות של 50%, כאשר פיתוח המאגר אינו מוטל בספק משמעותי בגלל נסיבות טכניות או רגולטוריות. כשיש ספק כזה או אחר, האומדן נקרא "2C").

14. לפי החלטת הממשלה, על שר האנרגיה לאשר פרויקטים ליצוא כאשר אומדן הכמות שיש בבעלות המדינה עולה על BCM 540. בעת החלטת המדינה, חושב האומדן בכ-BCM 900, בהנחה שהמדינה תיתן את אישורי הפיתוח הדרושים למאגרי הגז שהתגלו (תמר, דלית, לויתן, דולפין, שמשון, תנין, וכריש). בכך היה ניתן להבין שהמדינה תאשר יצוא של כ-BCM 360, או יותר אם יתגלו עוד מקורות גז. בכך, ניתן היה לצפות לחלוקת אספקת הגז על ציר הזמן בין יצוא לבין צריכה מקומית כמצויר בגרף 1 שבנספח.

15. כל עוד סך הפקת הגז לאורך השנים יכסה את סך הצריכה המקומית וצריכת היצוא יחד, לא יהיה לשר צורך להפעיל את סמכותו לפי סעיף 33 ולהפנות תפוקה מיצוא לשוק המקומי.

16. סעיף 8.6 לא הופיע בחזקת תמר. הכנסת הסעיף לחזקת לווייתן מצביעה על הבנת בעלי הרישיון שיתכן שלא יוכלו לעמוד לאורך שנות החזקה בסך הביקוש גם לפי תוכניות היצוא וגם לפי הצריכה המקומית. זאת לאור הסיכויים לצריכה מקומית מוגברת, לכמות גז פחותה מהמצופה וירידת תפוקה כמעט ודאית לקראת סוף התקופה. (יש הסתברות של 50% שיהיה פחות גז מהכמות שעליו מבוססת ההחלטה, לפי האומדן "2P". כדוגמה מהמזמן הקרוב, הפקת ים תטיס הסתיימה מתחת לרמת האומדן המשוער. יש גם אי ודאות עצומה לגבי צריכת הגז העתידית במשק המקומי. ועדת צמח, נספח ב' לדוח הועדה, הציגה תרחישי צריכה של בין 420 לבין 620 BCM, מבלי לכלול הסבת רכבי המדינה להנעה מבוססת גז או חשמל שיופק מגז.)

17. לכן, בעלי הרישיון צופים תרחיש שבו כאשר התפוקה מתחילה לרדת הם יאלצו לבחור בין אספקה מלאה ל"תצרוכת ישראל" לבין אספקת מלוא התחייבויותיהם ליצוא. כדוגמה, בתרחיש שבו כמות הגז של המדינה מסתכמת ב- BCM 730, וסך התפוקה יתחיל לרדת בעוד כ-18 שנים, בעלי הרישיון אמורים לספק תחילה ליצוא, על חשבון הצריכה המקומית, כפי שמצויר בגרף 2 בנספח.

18. ע"פ החוק, זכות הציבור לצפות שאספקת היצוא לא תבוא על חשבון השוק המקומי, אלא ההפך, כפי שמצויר בגרף 3 בנספח.

19. חשיבות חתך היצוא שמופנה לצריכה מקומית מתבטאת בביטחון מדיני וכלכלי, כאשר יש הפרש מחירים של מאות אחוזים בין מחיר הגז שסופק למשק המקומי לבין העלות למדינה של יבוא דלקים חלופיים (כולל גז נוזלי). יש חסכון למדינה של כ-2 מיליארד ש"ח על כל BCM שנרכש מספק מקומי במקום יבוא. לפי תרחיש שצויר בגרף 3, מדובר בסך עלויות יתר למדינה שיצטברו בין 2031 לבין 2041 לסך של כ-200 מיליארד ש"ח.

20. תרחישים של פגיעה בחוזי יצוא בגלל צריכה מקומית גוברת, וההפך, נפוצים היום בעולם. בגלל העלויות הגבוהות הכרוכות בהקמת פרויקטי יצוא, ובפרט בפרויקטי הנזלה, חוזי יצוא נחתמים ל-20 שנה ויותר. בכך, מדינות שהתחילו לייצא בלי להיערך נכון, נלכדו. מדינת מלזיה ממשיכה לכבד חוזי יצוא, למרות שבכך המדינה לא מסוגלת לספק את כל הצריכה המקומית. כדי לספק את החסר, המדינה מייבאת גז נוזלי עבור הצריכה המקומית בו בעת שהיא מייצאת גז נוזלי לפי חוזים לטווח ארוך ליפן, דרום קוראה, ועוד מדינות במזרח אסיה. לעומת מלזיה (ובקרוב גם אינדונזיה), המשטר במצרים הורה על בעלי רישיונות יצוא להפנות את רוב היצוא למשק המקומי, ובכך השביתו מתקני הנזלה יקרים. (אפשר לדמיין מצב שישראל, גם אם תבטיח חוזי יצוא, תצטרך להפך את הבטחותיה כדי לשמור על ביטחון המדינה. עדיף לא להיגרר למצב כזה מול שותפים עסקיים, ולא להבטיח משהו כשיש סיכון ממשי להפרה.)

21. בדומה לכבילת סמכות השר בסעיף 8.6, סעיף 9.3 מגביל את סמכותו להורות על הוספת מתקנים, קידוחים, או נקודות כניסה נוספות לצורך אספקת גז טבעי, בהתאם לקיומן של "נסיבות

מיוחדות, ותוך שקילה ואיזון של כל השיקולים הנוגעים לעניין, ובהם שיקולי כדאיות כלכלית." אין למגבלות אלו בסיס בחוק.

22. אשר על כן, לאור כבילת שיקול הדעת השלטוני של השר, כפי שבאה לידי ביטוי בסעיפים 8.6 ו-9.3 לשטר החזקה, דינן של הוראות אלו - בטלות.

2. סתירה בקביעת תקופת החזקה (ובעקיפין תקופת צבירת הטבות מס בחיפוש)

23. בסעיף 7.1 לשטר החזקה נקבע כי תקופת החזקה הינה החל מיום 14.2.2014. קביעה זו סותרת את הוראותיו המפורשות של סעיף 29(א) לחוק הנפט ועל כן יש לבטלה ולקבוע כי תחילת תקופת החזקה הינה מיום 15.12.2011.

24. ביום 15.12.2008 ניתן לראשונה רישיון "רחל א 349" לתקופה שנקבעה לשלוש שנים, ע"פ סעיף 18(א) לחוק הנפט, כך שהרישיון המקורי פקע ביום 15.12.2011.

25. בעלי רישיון "רחל א 349" הכריזו ש"הגיעו לתגלית" בשטח הרישיון ביום 10.12.2009.¹

26. בכך מלאו בעלי הרישיון את חובתם לפי סעיף 21 לחוק, לפיו "בעל רישיון חייב להתחיל לקדוח... ולהמשיך בקדיחות נסיון בשקידה הראויה עד שהגיע לתגלית..." יש לציין שלפי הוראת סעיף 21, ויתר הוראות החוק, מובן שהמונח תגלית מתייחס לגילוי מאגר בשטח, ללא קשר להיבטים טכנולוגיים או שיווקיים שיוכלו להשפיע על פיתוח המאגר לאחר מכן. כמו כן, על פי סעיף 58 לחוק, לאחר שהגיע לתגלית, חובתו של בעל הרישיון להודיע על כך לממונה.

27. כפי שצוין בסעיף 13(4) לחוק, רישיון מקנה לבעלו "זכות לקבל חזקה לאחר שהגיע לתגלית בשטח הרשוי". תקופת החזקה ומועד תחילתה נקבעים לפי סעיף 29(א):

"תקופת החזקה היא שלושים שנה מיום נתינתה, אלא שאם ניתנה חזקה מכוח רישיון שתקפו הוארך אחרי תגלית בשטח הרישוי, תתחיל אותה תקופה ביום שבו היה פוקע הרישיון אלמלא הוארך."

28. לאחר התגלית הוארך הרישיון מספר פעמים מעבר לתאריך פקיעת הרישיון המקורי. ובכל זאת, לפי סעיף 29(א) נקבע שתחילת תקופת החזקה בת שלושים השנים מהיום שבו היה פוקע הרישיון, אלמלא הוארך. לפיכך, תחילת תקופת החזקה הינה מיום 15.12.2011.

29. הממונה לענייני הנפט קבע תחילת חזקה ב- 14.2.2014. זאת לאחר שלפי דיווחים בעיתונות הממונה קבע רק ב- 26.1.2014 שמאגר לווייתן הינו "בעל יכולת פיתוח מסחרית".² לקביעה זו אין בסיס חוקי כיוון שהסעיפים לחוק שמקנים זכות לחזקה--13(1), 21, 29(א)-- מהווים סעיפים קוגנטיים אשר לא ניתן להתנות עליהם והם אינם מהווים סעיפים שבשיקול דעת הממונה.

¹ <http://www.jpost.com/National-News/Noble-CEO-Leviathan-is-largest-gas-find-in-our-history>
² <http://www.bizportal.co.il/article/378458>

30. ע"פ חוק הנפט, "תגלית" פירושו "גילוי שדה נפט", ו"שדה נפט" פירושו "קרקע... שיש מתחתיה בידוע מצבר נפט שניתן להפיק ממנו נפט בכמויות מסחריות". ז"א תגלית נקבעת לפי כמות הנפט (או גז) שיש במאגר.

31. מאז חקיקת חוק הנפט ב-1959 כל החזקות שניתנו לפי חוק הנפט, כולל ארבעת החזקות הראשונות בשטחים ימיים: נועה "I/7", מד יבנה "I/8", מד אשדוד "I/9", ומרי-10 "B", ניתנו בהתאם לסעיפים המפורטים באופן שפורש לעיל, ז"א בעלי הרישיונות קבעו שהייתה תגלית והודיעו על כך לממונה. שדה הגז נועה לדוגמה, התגלה ביוני 1999 והזכיינים קיבלו חזקה בדצמבר 1999, על סמך הערכת כמות גז במאגר של כ-1 BCM. הזכיינים ראו כדאיות כלכלית לפתח את המאגר רק אחד עשר שנים לאחר מכן. אומדן כמות הגז בלווייתן חושב ע"י החברה באופן עצמאי ובלתי תלוי (NSAI) בכ-450 BCM בעת הגילוי,³ כמות ששווה, לפי מחיר הגז היום באירופה, לכ-160 מיליארד דולר.

32. חשיבות תיקון תאריך שטר החזקה אינה מסתכמת בהוספת שנתיים לסוף תקופת החזקה. אסור שתהיה כל משמעות משפטית לתאריך שהממונה קבע כ"תגלית מסחרית". אם יקבע התאריך הזה כתאריך התגלית בפועל ישנן השלכות גם מבחינת חוק מיסוי רווחי הנפט (2011). לפי החוק יש התייחסות שונה להוצאות חיפוש שהיו ב"תקופת החיפוש" לבין הוצאות לאחר תגלית.

33. ע"פ חוק הנפט, סעיף 26, רשאי בעל רישיון להגיש בקשה לחזקה מיום שהתגלתה תגלית, כך שעל פי הגדרת "תקופת החיפוש" בסעיף 1 לחוק מיסוי רווחי נפט, מועד התגלית קובע את היום המוקדם ביותר שניתן לקבוע כסיום תקופת החיפוש.

34. ההתייחסות להוצאות חיפוש שהיו ב"תקופת החיפוש" לבין הוצאות לאחר תגלית נובעת מהסיכון השונה בין השקעה לפני תגלית לבין השקעה לאחר מכן. ההבדל הוזכר בהערות שלו את חוק מיסוי רווחי הנפט (אם כי בהערות יש גם הערה שהממונה "ישתכנע" שיש "כמות מסחרית", אבל כפי שהוזכר למעלה לא היה שום ספק לגבי הכמות המסחרית בלווייתן בעת הגילוי ב-29.12.10):

"תקופת החיפוש מתאפיינת ברמת סיכון גבוהה בשל חוסר הודאות למציאתו של שדה נפט תקופה זו מסתיימת כאשר קיימת רמה מסוימת של ודאות באשר להימצאותו של שדה נפט ובשל כך הסיכון הגלום בפעילות קטן באופן ניכר מוצע על כן לקבוע כי תום תקופת החיפוש הוא במועד שבו השתכנע הממונה שהוא בר הסמכה בתחום, כי קיימת לבעל זכות הנפט תגלית נפט המוגדרת בחוק הנפט כהימצאותו של שדה נפט שבו נמצא נפט בר הפקה בכמות מסחרית ולכל המאוחר - ביום הגשת בקשה לממונה על ידי בעל זכות הנפט לקבלת חזקה על פי חוק הנפט..."

35. ע"פ חוק מיסוי רווחי נפט, הוצאות לאחר תקופת החיפוש מורידות את נטל המס שישולם לאורך חי הפרויקט בכ-75% מערכן, בעוד שהוצאות בתקופת החיפוש מורידות את נטל המס בכ-150% מערכן. לפי פרסומים של בעלי רישיון לגבי הוצאות שהיו להם בשטח הרישיון לאחר התגלית, הפרש המס יכול להגיע למעל מיליארד ש"ח, ולכן יש חשיבות רבה בקביעת מועד התגלית ובכך מועד תחילת החזקה.

36. לאור הנאמר, יש לקבוע כי תחילת תקופת החזקה הינה מיום 15.12.2011.

יש לציין שעל פי סעיף 24, חובת פיתוח מאגר חלה על בעל רישיון לאחר תגלית גם אם מוקנית לו חזקה וגם אם טרם מוקנית לו חזקה ועליו לפתח כבעל רישיון כאילו ניתנה חזקה. חוק הנפט מתייחס במפורש בסעיפים 29(ג) ו-29(ד) למקרים שבהם בעל חזקה לא מפיך נפט (או גז) לאחר תגלית, כאשר חוסר כדאיות הפיתוח אינו עילה לדחיית הפקה. גם אם אין כדאיות כלכלית, בעל החזקה שלא מפיך לאחר תגלית וקיבל הנחייה מפורשת מהשר לעשות זאת מאבד את החזקה.

3. סתירה בקביעת זכות בעל חזקה לפעולות של "הזרמת" גז

37. בסעיף 1 לחזקה מוגדרים המונחים הבאים:

"מערכת ההפקה": כל המיתקנים שישמשו להפקה של גז וקונדנסט משדה לווינתן, לעיבודם, ולהזרמתם, לצרכי המשק הישראלי וליצוא, וכן מיתקן הנזלה ימי של גז, אם יהיה כזה, למעט מערכת ההולכה לספק. (ההדגשות הוספו - הח"מ).

"מערכת ההולכה לספק": מערכת של קווי צינורות, מיתקני קבלה ומיתקני גז נילוויים הקשורים אליהם, שלגביה יש לקבל רישיון לפי סעיף 10 [לחוק משק הגז]

38. ע"פ חוק משק הגז, סעיפי 8(ג) ו-10(א), אין לבעל חזקה זכות לבנות מתקן להזרמת גז, אלא אם יקבל רישיון הולכה לשם כך. רישיון הולכה שבעל חזקה מקבל מיועד רק להזרים גז למתקן עיבוד גז (ז"א מיתקן מיועד לנקות את הגז מנוזלים וכן הלאה) או לנקודת חיבור של מערכת ההולכה הארצית. ע"פ החוק, כל פעולה של הזרמת גז ליעדים אחרים, כולל יעדי יצוא, דורשת רישיון הולכה שאסור להעניק לבעלי חזקה. (אלא בתנאי שבעלי חזקה מחזיקים ביחד פחות מ-26% מהבעלות על המתקן, לפי סעיף 8(ג)2 לחוק).

39. הכללת הפעולה של "הזרמה" כחלק מהגדרת "מערכת ההפקה" מרמזת על חופש פעילות של ספק הגז לבנות מתקני הזרמה ליעדים אחרים מאלה שמונתים לפי הגדרת "מערכת ההולכה לספק". בכך מרומזת זכות לבנות מערכות ליעדי יצוא בניגוד לחוק.

40. יתר על כן, לפי סעיף 9(א) לחוק "על מתן רישיון הולכה יחולו הוראות סעיפים 2, 4 ו-5 לחוק חובת המכרזים". סעיף 35 לחוק קובע כי מתקני יצוא נכללים בהגדרה של רישיון לשירותי הולכה, שעל פי סעיף 8 לא ייתנו לבעלי חזקה.

41. המגבלות על הזרמת גז שמוטלות על בעלי חזקה הועלו ע"י גדעון תדמור בפרוטוקול מס' 343 משיבת ועדת הכלכלה מיום שני, כ"ז בתשרי, התשס"ב (15 באוקטובר, 2001).

42. הגבלת בניית מתקני יצוא לזכייני מכרזים מבטיחה: ראשית, שיצוא ייקבע לאחר החלטת השר בהתחשב בגורמים כמו כדאיות כלכלית ובטחונות למדינה, ולא לפי החלטת בעלי חזקה; שנית, שתהיה למדינה שליטה על עלות הפרויקט ובכך גם על החזר למדינה. בכך, החוק מונע מבעלי חזקות לקבוע עבור המדינה את יעדי היצוא ואת הכדאיות.

4. העדר סמכות הממונה לחתום על שטר החזקה

43. נוסף על כל האמור אנו סבורים כי דין שטר החזקה להתבטל, שכן רישיונו של בעל החזקה, כהגדרתו בשטר החזקה, אשר אך ורק מכוחו עשויה הייתה לקום זכאותו לקבלת חזקה (לפי סעיף 26 לחוק הנפט) פקע כבר ביום 13.12.2013.

44. רישיונות החיפוש והפקת הנפט נשוא תגלית לויתן ניתנו, כאמור, ביום 15.12.2008 למשך שלוש שנים.

45. כפי שנאמר, בעלי הרישיון הגיעו לתגלית בשטח הרישיון ביום 29.12.10.

46. לכן, תקופת הרישיון הייתה ניתנת להארכה בשנתיים, מכוח סעיף 18(ב)(2) לחוק הנפט, ז"א עד ליום 13.12.2013. החוק אינו קובע סמכות למתן כל הארכה נוספת, ועל כן החל מיום 13.12.2013 לא היה למבקשי החזקה על פי השטר שבנדון כל רישיון בתוקף.

47. לפיכך, במועד הנקוב בסעיף 7.1 לשטר החזקה כמועד תחילת החזקה ביום 14.2.2014 לא קמה הסמכות על פי דין למתן החזקה למי שנחזות להיות "בעלות החזקה" לכאורה לפי שטר החזקה, שכן במועדים אלו לא היה ברשותם רישיון, כמשמעותו בדין.

לפיכך ובשים לב לכל המפורט לעיל, הנכם נדרשים בזאת להורות לאלתר על בטלותו של שטר החזקה, אשר נגוע בפגמים יסודיים ומהותיים היורדים לשורשו של העניין ואשר נוגעים בין היתר לעצם הסמכות לחתימה על שטר החזקה כאמור, ולחלופין ולכל הפחות הרי שמתחייב כי תורו על בטלותו של סעיפים 8.6 ו-9.3 בשטר החזקה, על תיקונו של מועד תחילת החזקה בסעיף 7.1 לשטר החזקה, ועל תיקון הגדרת "מערכת ההפקה".

דחיפות העניין נובעת מהחשש שצדדים שלישיים, כפי שצוין להלן, יסתמכו על שטר החזקה. לפיכך הנכם מתבקשים לטפל בעניין בדחיפות ו/או ליידע את הציבור כי כל עסקה שתבצע על סמך שטר החזקה עשויה להתבטל. באם לא תודיעני בתוך שלושה ימי עבודה ממועד משלוח מכתבי זה כי הנך עומד לפעול כמבוקש במכתבי זה, נאלץ לפנות לערכאות המשפטיות המוסמכות לשם קבלת הסעדים המבוקשים. התראה נוספת לא תישלח.

בברכה,

עידן דורפמן, מנכ"ל
052-324-1298
dorfman1@gmail.com

יהודה בראון, יו"ר
054-560-6303
yehudabraun@gmail.com
כתובת למענה:
ארבל, בראון, עורכי דין
רח' הבונים 3
ת.ד. 3671
רמת גן 52136

העתקים

בנימין נתניהו, ראש הממשלה

עו"ד יהודה וינשטיין, היועץ המשפטי לממשלה

עו"ד ענר הלמן, סגן מנהל מחלקת הבג"צים בפרקליטות המדינה

יאיר לפיד, שר האוצר

ציפי לבני, שרת המשפטים

ח"כ פרופ' אבישי ברורמן, יו"ר ועדת הכלכלה

ח"כ שלי יחימוביץ'

צ'ארלס דייוידסון, יו"ר נובל אנרגי

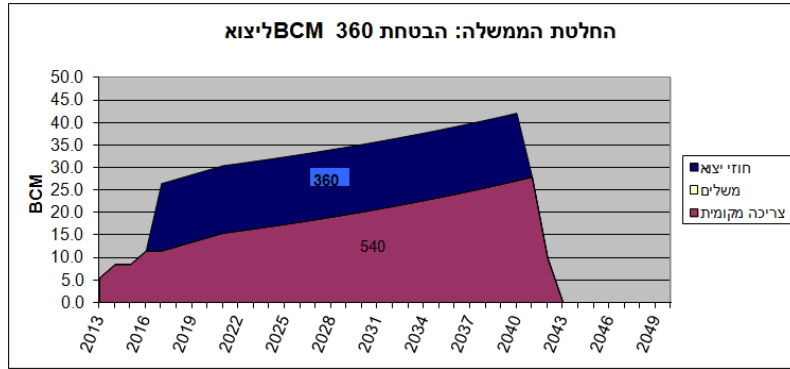
גדעון תדמור, יו"ר דלק קידוחים, מנכ"ל אבנר חיפושי נפט

ליגד רוטלוי, יו"ר רציו חיפושי נפט

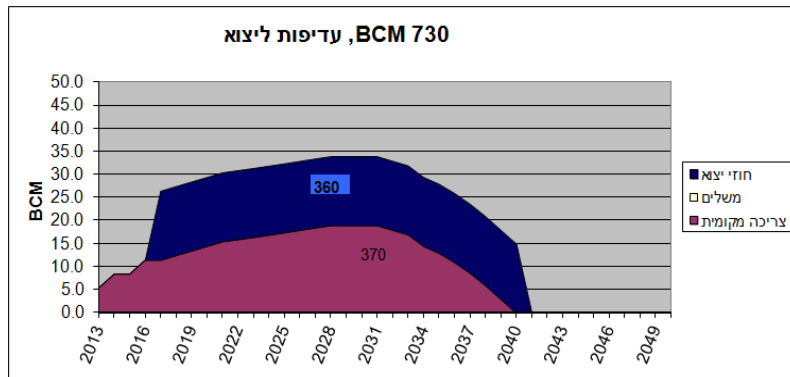
Mr. Peter Coleman, CEO Woodside Petroleum Ltd

נספח:

גרף 1:

גרף 2:

גרף 3:

